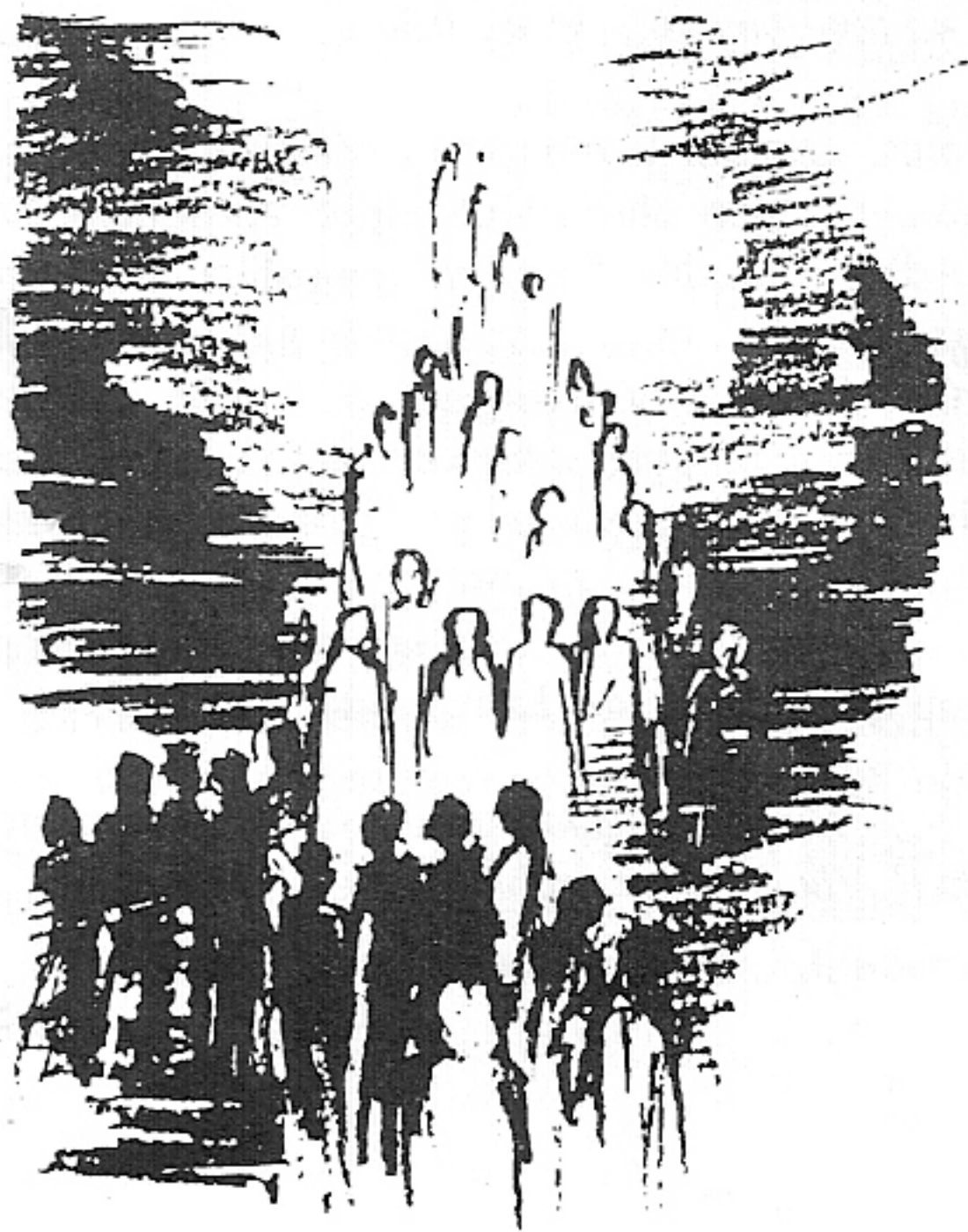

Klečím tu Pane
před Tebou
a vím, že nejsem
vůbec nic.
Klečím tu Pane
před Tebou
a vím, že všechno mé
jsi Ty.

(píseň k adoraci)

ROČNÍK IV.
26. října 1997

2

Tomášek®

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Úvodní slovo

"V hlubokém zármutku oznamujeme, že do radosti svého Pána vešel pan XY"... bylo napsáno na jednom smutečním oznámení.

Za několik dní si budeme znovu připomínat památku našich zemřelých. Vždycky si v tom čase vybavím uvedený citát. Zdá se mi vyjadřovat celou rozpolcenost naší pozemské křesťanské existence: V hlubokém zármutku vcházíme do radosti věčné...

Možná tyto dny pro nás budou příležitostí zapřemýšlet o tom, jak je to vlastně s naší vírou ve věčnost. Co od ní očekáváme, jak si ji představujeme, a hlavně - jestli s ní vůbec počítáme? Podle některých našich slov, myšlenek a skutků se často zdá, že nikoliv.

A přitom ničím jiným není naše víra tak mimořádná, jako právě touto nadějí. Nadějí překračující práh světa pozemského. Nadějí, na níž má stát optimismus, ale také zodpovědnost každého z nás.

Nežijeme odnikud nikam, nejsme ponecháni sobě samým, naši zemřelí nejsou ztraceni. To vše je skryto v tajemství Kristova vítězství nad smrtí. Přeji vám pevnou důvěru.

Váš O. Petr Vrbacký

O povodních na Moravě

Původní rozhovor o humanitární pomoci s našim farníkem

Vím o Tobě, že jsi byl o prázdninách pomáhat odstraňovat následky povodní. Jak jsi se k tomu dostal?

Když jsem zjistil, že je možné přijet pomáhat do postižených oblastí, rozhodl jsem se zúčastnit. Jako jedinec jsem neměl moc šanci se tam vůbec dostat. Přidal jsem se tedy k mládeži Církve Bratrské, která tam byla pod záštitou Adry.

Kdo je to Adra

Je to adventistická organizace pro obnovu a rozvoj. Její hlavní náplní jsou humanitární akce.

V čem tedy spočíval konkrétně úkol této organizace?

Zajišťovala přepravu, ubytování a stravu. Dále spolupracovala s Obecním úřadem v Otrokovicích a rozdělovala práci. Za dobu našeho pobytu její působení skončilo a vedení prací přešlo do rukou vojska a úřadem pověřených osob. Takže vznikl trošku zmatek a práci jsme si museli hledat sami.

Jak dlouho jste v Otrokovicích byli?

Deset dní.

Kolik vás bylo ve vaší skupině?

24.

Jen kluci?

Ne. Řekl bych, že holek tam bylo víc.

Byli tam i jiní brigádníci?

Ano. Byli tam lidé z náboženské skupiny Hare Kršna, vojáci na civilní službě, bezdomovci a hromada mladých lidí, kteří přijeli jen tak.

Kolik odhaduješ celkem?

Tak 150 lidí.

Co jste tedy dělali?

Nejprve jsme pomáhali s vyklízením dvou mateřských školek. Pak jsme se domluvili s majitelem vapovacích strojů na jejich použití k čištění domů. Ke konci jsme plnili kontejnery.

Co jsou to vapovací stroje?

Jsou to mašinky, kterými se pod tlakem vody čistí stroje, auta a s výhodou jsme je použili i ke strhávání staré malby a plísň. Vymývali jsme i sklepy a garáže od bahna. Kde nebyl odtok vysávali jsme vodu vysavačem.

To všechno muselo být fyzicky i psychicky velmi náročné. Nelitovals ani chvíli, že jsi tam jel?

Naopak. Byl jsem rád, že jsem mohl poznat, co dokáže vodní živel, a setkat se s lidmi, kteří byli katastrofou postiženi. Navíc jsme měli dobré zázemí v ubytování, jídle a sprše každý den. Po pravdě jsme čekali, že budou podmínky daleko horší.

Jak na tebe působili místní lidé?

Vesměs, alespoň k nám, byli přátelští. Mezi nimi samotnými bylo občas cítit napětí způsobené nespravedlností živlu. Celková atmosféra však byla dobrá. Pohybovali jsme se totiž v oblasti rodinných domků, které byly dvoupatrové, takže každému majiteli zůstalo plně vybavené aspoň jedno patro. Nejhorší na tom byli lidé v přízemí činžovních domů, kteří přišli o všechno.

Představ si, že ve tvém pěkně vybaveném pokoji bude stát 14 dní kalná voda.

Našemu redaktorovi Čolkovi rozhovor poskytl Vlk, student architektury, 19 let.

Informace

aktuální dění ve farnosti

➤ Ve středu 29. října 1997 v 18.30 se na faře /Lidická 6/ sejdou k prvnímu setkání noví katechumeni. Ti, kdo se chtějí připravovat na přijetí křtu, se stále ještě mohou přihlásit buď na faře, či v sakristii, nebo přijít rovnou na toto první setkání.

➤ Noví biřmovanci budou mít svou první přípravu v úterý 11. listopadu 1997 na Lidické 24.

➤ Každý pátek od 18.30 do 21.00 hodin se na faře konají setkání organizovaná křesťanským klubem mládeže. Jedná se o volné setkávání se navzájem i s pozvanými hosty.

➤ Ve středu 5.11. budou na večerní mši sv. slavnostně přijati do ministrantského konventu dva romští ministranti Marian a Pavel. Přijďte je povzbudit.

➤ Pozvánka - ředitel oblastní charity Brno ing. Bohuslav Jurásek a vedoucí Domova Iva Kuchyňková si vás dovoluji pozvat na Slavnostní otevření nového patra v domově sv. Markéty pro matky s dětmi v tísni, v Brně na Staňkově ulici č. 47, které se koná ve středu 12. 11. 1997 v 10.00 hodin.

Program: 10:00 Uvítání
10:30 Slavnostní otevření nového patra
10:45 Prohlídka domova
Další program

V této souvislosti se vedení domova obrátilo na naši farnost s žádostí o pomoc při zajišťování občerstvení pro pozvané hosty. Prosíme tedy ty, kdo mohou upéci cukroví nebo zajistit např. obložené chlebíčky, aby tyto své příspěvky donesli do domova sv. Markéty nejpozději během úterka 11. 11. 1997, případně se přijďte, prosím, domluvit s O. Petrem Vrbackým.

Farní kavárna

rozhovor

Je po nedělní mši sv. Sedíme a upijíme horkou čokoládu a kávu, děti chroustají sušenky a ze dvou místností se ozývají rozhovory na různá témata. Mezi návštěvníky procházejí číšníci a barmanky, které mi nápadně připomínají ministranty, zpěvačky Jolly Singers a jinou farní mládež. Ano, uhodli jste: Navštívil jsem s rodinou farní kavárnu a při této příležitosti pořídil tento rozhovor s hlavními protagonisty, které zastupoval Jaša:

1. Jak a kdy vznikla myšlenka na farní kavárnu

Přemýšleli jsme o tom asi rok po našich návratech z cest po Anglii, Švýcarsku... V těchto zemích je běžné, že se farnici po mši sejdou na farním sále, uvaří se čaj nebo kafe a mohou si popovídat, co všechno za poslední týden zažili.

2. Jak se myšlenka přerodila ve skutek?

Jak postupovala rekonstrukce fary, sílila i možnost otevření kavárny. O. Jiří Kaňa byl pro. Domluvili jsme čas, pomohli při dokončovacích pracích a díky sponzorskému daru 15 000,- Kč od jednoho farníka jsme zakoupili vybavení. Provoz začal 5. října.

3. Tak to byl start, ale jak vypadá provoz kavárny?

Když jsme začali o kavárně uvažovat, řekli jsme si, že vytvoříme služby na obsluhu návštěvníků. Podnikli jsme průzkum mezi mládeží farnosti a dostalo se nám vesměs kladné odpovědi. První službu jsem si vzal na starost já s manželkou a Bandifenem a dle našich zkušeností jsme vyškolili další zájemce. Takže nyní se střídá 10 tříčlenných obsluh. Nákup potravin má na starosti José.

4. Je tady plno a obsluha se nezastaví. Máte nějaké plány na rozšíření?

Nejdříve se chci omluvit, že nestíháme a požádat o pochopení. Víze rozšíření ještě o jednu místnost máme, ale máme obavu, jestli to zvládneme. Nyní je kapacita 40 míst a vidíte, že to nestačí. Rádi bychom také kavárně dali jméno, a proto tímto vypisujeme veřejnou soutěž. Své návrhy napište do knihy námětů v kavárně. Zde můžete napsat i svoje návrhy na sortiment. Otevřeno je každou neděli od 8.00 - 12.00 hod.

Co říci na závěr? Bylo tam moc příjemně, ceny více než nízké, obsluha přívětivá, a tak přejeme všem, kteří za tímto zrealizovaným nápadem stojí, aby pod návalem návštěvníků nepadli.

Slovo nemocným zamyšlení

Kdo má Boha, tomu nemůže nic chybět. Bůh stačí sám o sobě.

Sv. Terezie z Avily

Žádný člověk není vždycky soběstačný, ale často je odkázán na pomoc druhých lidí. Velmi citelně si to každý uvědomuje, když je nemocný a bez cizí pomoci není schopen se o sebe postarat. Tehdy je vděčný za všechno, čím mu lidé kolem život usnadňují. Svoji vděčnost dává najevo tím, že jim za prokázané služby a za pomoc děkuje. Svým díkem dává druhému najevo, že si je vědom všeho, co pro něj druhý dělá. Každý opravdový dík zlepšuje vztahy mezi lidmi a přináší do nich světlo a teplo. Ten, kdo umí děkovat, si uvědomuje svoji vlastní slabost a je ochoten podle možností pomáhat druhému, když se naskytne možnost nebo nutnost. Vděčností a děkováním přispívá člověk k vytváření pevného společenství s druhými lidmi. Příležitosti k projevům vděčnosti a k děkování máme životě mnoho, ale nejvíce v době, kdy nás trápí nemoc a jsme odkázáni na pomoc druhých lidí.

Když jsem spravedliví ve svém posuzování toho, jak se k nám lidé chovají a jak nám pomáhají, uvědomujeme si, že máme mnoho důvodů k vděčnosti. Tím větší důvody máme k vděčnosti vůči Bohu, který nám dává všechno, co potřebujeme. Od něj máme život a všechno, co je nutné k jeho zachování. On nám dal i nadání, vlohy, schopnosti a příležitosti je využít. My za to všechno máme být vděční a snažit se všeho využít k prospěchu svému i našich bližních. Když tak jednáme, jsme naplněni spokojeností, pokojem v duši a opravdovou radostí a těmito svými vlastnostmi ovlivňujeme lidi kolem sebe. Když věříme, že Bůh svou prozřetelností řídí a ovlivňuje celý náš život a všechno, co v něm prožíváme, naplňuje nás všechno, co se přihodí, spokojeností, protože víme, že je s námi všemohoucí Bůh, který nás chrání a který nám vždy dá potřebné síly a schopnosti.

Když nás bude v důsledku dlouhé a bolestivé nemoci trápit nespokojenost, deprese, netrpělivost a úzkost, tak ani tehdy nemáme zapomínat na působení boží prozřetelnosti v našem životě, ale

máme stále děkovat. I v těch chvílích je dost důvodů k vděčnosti. Musíme však mít dobrou vůli poznávat tyto skutečnosti a být za ně vděční.

Umět děkovat a být naplněný vděčností je velký dar. Dnes neumíme docenit jeho skutečnou hodnotu, ale s odstupem času se nám to podaří, budeme-li se o to snažit. Rozhodněme se proto často prosit Boha o milost vděčnosti a o schopnost stále děkovat. Žádná prosba, se kterou se na Boha obrácíme, není zbytečná, ale každá je pro nás přínosem.

O. Josef Šik

Napsali jste nám listárna

Otevřený dopis O. Petru Vrbáckému, faráři u sv. Tomáše

Vážený otče,

se zvědavostí a zájmem jsem si přečetla Váš rozhovor ve zpravodaji farnosti sv. Tomáše "Tomášek". Na otázku "co děláte rád ve volném čase?" bych očekávala odpověď jako: studuji písmo, studuji odbornou literaturu, studuji nové knihy křesťanské edice, poslouchám vážnou hudbu, učím se francouzsky, anglicky, italsky... Ale Vaše odpověď "spím" mě tak překvapila, že jsem se rozesmála na celou šalinu, neboť jsem právě jela domů od "Toma".

A tak dovolte, abych Vám za Vaši skromnost a moudrost pořádně poděkovala.

Pavla D.

Dojmy z farního výletu?!

Největší dojem na mě udělala prohlídka Vranovského kostela, zvláště pak působivá přednáška bratra Pavla.

Tomáš

Chvillemi jsem si připadala jako blázen, ale patrně jsem nebyla sama.

Kristýna

Osobně hodnotím akci velmi kladně a těším se na další.

Gert

Životopis sv. Vojtěcha - dokončení

dle seminární práce Vojtěcha V.

8 Druhý odchod z Prahy

Roku 994 je Vojtěch opět v Římě. V roce 995 jsou na Libici zavražděni čtyři Vojtěchovi bratři. Když se v roce 996 Vojtěch rozhodl k návratu, šel nejdříve do Polska, kde byl jeho bratr Soběslav. Polský vladař poslal do Prahy poselstvo s dotazem, zda si za této situace Čechové přejí Vojtěchův návrat. Odpověď byla záporná. Biskup velice trpěl.

9 Misijní činnost a smrt

Na jaře 997 se Vojtěch připravil se svým bratrem Radimem na misionářskou cestu do Pruska. Jeho misijní činnost neměla dlouhé trvání. Prusové jeho příchodem nebyli nadšeni a ze své země ho vykazali. Vojtěch chtěl dokázat, že má dobrý úmysl a doufal, že mu Prusové později dovolí zůstat. Zdržoval se tedy v pohraničním úseku několik dní a většinou se modlil. Oddíl pruských vojáků, který byl na obhlídce blízko hranic, dokončil Vojtěchův život. Vrahové, kteří nepochybně tušili ve Vojtěchovi Kristova knížete, vraždili jej zcela podle pohanského rituálu. Oddělili Vojtěchovu hlavu, napíchli ji vysoko na strom, a trup vhodili do řeky. Ostatní z družiny byli zajati a za vysoké výkupné propuštěni.

10 Vojtěchova památka

Zpráva o smrti biskupa se donesla na dvůr Boleslava Chrabrého. Ten nemeškal a jel vykoupit Vojtěchovi tělesné ostatky. Ostatky byly s velkou úctou uloženy v Hnězdně, které se stalo brzo cílem poutníků. Je zaznamenáno, že Vojtěchův žák a ctitel Otta III. se vydal v doprovodu dvou kardinálů na pouť do Hnězdně. Bos, jako kající, krácel Otta III. do chrámu, kde byly světcovy ostatky.

Roku 1039 kníže Břetislav přivezl Vojtěchovi ostatky do Prahy a celý český národ se zavázal posvátnou přísahou, že se odřekne špatností, proti nimž sv. Vojtěch bojoval a zachová jeho odkaz. Svatý Vojtěch je ctěn v celé Evropě. Je mu zasvěceno mnoho chrámů, kaplí a studánek.

V dubnu 1947 byly vyzvednuty v Praze jeho ostatky a ve slavném průvodu vezeny po různých koutech naší vlasti, aby se národ rozpomenul, co kdysi slíbil.

26. listopadu 1965 prohlásil papež Pavel VI. svatého Vojtěcha předním patronem pražské arcidiecéze.

22. dubna 1993 při oslavách 1000 let trvání břevnovského kláštera, byly přeneseny ostatky sv. Vojtěcha za účasti pražského arcibiskupa a jiných kněží k benediktinským řeholním bratřím a uloženy do nově zbudovaného oltáře.

Jméno Vojtěchovo je znovu vyslovováno s vroucí nadějí v Polsku, v Čechách, na Moravě, na Slovensku i v Maďarsku.

Svatý Vojtěch budiž i nám programem, jak zajistit budoucnost malých národů ve střední Evropě.

Nejvýznamnější data ze života sv.Vojtěcha

956	... narození sv.Vojtěcha Slavníkovce na Libici
972 - 981	... pobyt na dómské škole v Magdeburku
972	... biřmován v Magdeburku
973	... založení pražského biskupství
981	... smrt knížete Slavníka - nástupcem Soběslav Slavníkovec
981 - 982	... klerikem v Praze
2.1.982	... smrt prvního pražského biskupa Dětmara
19.2.982	... Vojtěch zvolen pražským biskupem
červen 983	... biskupské svěcení ve Veroně
983 - 988	... biskupem
987	... smrt Střezislavy, Vojtěchovi matky
podzim 988	... první odchod z Čech do Říma
989 - 990	... vzdává se biskupské hodnosti, příprava na cestu do Jeruzaléma, návštěva kláštera Monte Cassino
duben 990	... řeholní slib v klášteře na Aventinu v Římě
2. pol. 992	... poselství z Čech
14.1.993	... vysvěcení břevnovského kláštera
994	... druhý odchod z Čech
994	... převorem kláštera na Aventinu v Římě
28.9.995	... dobytí Libice - vyvraždění Slavníkovců
květen 996	... vrácena biskupská hodnost
září 996	... pobyt na císařském dvoře v Mohuči
říjen 996	... cesta do Francie
prosinec 996	... návrat do Mohuče
leden 997	... odchod do Polska
jaro 997	... misijní cesta do Pruska
23.IV.997	... zavražděn
květen 997	... vykoupení ostatků Boleslavem Chrabrým
pol. 999	... svatořečení Vojtěcha papežem Silvestrem II.
1039	... převezení ostatků z Hnězdna do Prahy
1965	... Vojtěch prohlášen předním patronem pražské arcidiecéze
1987	... vyhlášeno „Desetiletí duchovní obnovy“
22.4.1993	... ostatky přeneseny z katedrály sv.Víta do břevnovského kláštera

Farní charita

aktuální informace

Sestry a bratři,

v minulém čísle "Tomáška" jsme vás informovali o činnosti Diecézní charity a Oblastní charity Brno při zmírňování následků záplav. Tato činnost si vyžádala a bude ještě dlouhodobě vyžadovat hodně finanční a jiné pomoci postiženým a bude stát hodně úsilí a obětí všech, kdo jsou ochotni se na této práci podílet.

Přitom ale nesmíme zapomínat na ostatní projekty charity, s nimiž jsme vás postupně seznamovali v minulém ročníku "Tomáška" a k nimž se chceme v letošním ročníku vrátit, abychom vás informovali o postupu výstavby, o výsledcích práce a o potřebách těchto zařízení. V důsledku tzv. vládních balíčků došlo letos ke značnému snížení státních či městských příspěvků na charitativní činnost a má-li být funkce těchto charitních zařízení zajištěna, musíme počítat s tím, že se na nás budou jejich představitelé častěji obracet s prosbami o dary od jednotlivců i od větších sponzorů, které by jim pomohly překlenout současné obtížné období.

1. V těchto dnech nám předložila Oblastní charita Brno svou prosbu o příspěvek na činnost Denního centra pro lidi bez domova v Brně, Karlova 59.

Od ledna 1993 provozuje Oblastní charita Brno na ulici Karlova, v Brně-Maloměřicích zařízení, kam mohou lidé bez domova přijít a vykonat si osobní hygienu, vyměnit si oblečení za čisté, případně dostat polévku.

Nemalou výhodou je to, že v sousedním objektu je sídlo Charitní ošetrovatelsko-pečovatelské služby. Její pracovníce v případě potřeby provedou nutné ošetření i první pomoc, jako tomu bylo i při porodu v listopadu 1996, kdy do našeho zařízení přišla těhotná žena s porodními bolestmi a než přijela zdravotní služba, bylo dítě na světě.

V roce 1996 využilo služeb tohoto zařízení 1089 klientů.

Denní centrum pro lidi bez domova má kromě okamžitého výsledku patrného na první pohled i ten přínos, že podchytí bezdomovce. Sociálním pracovníkům umožní více na ně působit, sníží možnost nakažlivých chorob a lidem bez domova vytvoří denní servis, který jim umožní alespoň na několik dní stát se člověkem, kolem kterého se nebudete bát projít.

Tento projekt dosud finančně podporoval Magistrát města Brna. Vzhledem k tomu, že v roce 1997 kryje příspěvek Magistrátu jen 40% nákladů, ostatní náklady (cca 130.000,- Kč) nese Oblastní charita Brno, bohužel darů určených pro tuto službu mnoho nedostává. Poštovní poukázky pro tento účel s

doprovodnými letáčky jsou umístěny jako obvykle na lavicích v kapli u sakristie. Vaše dary zaslané prostřednictvím těchto poukázek nebo vložené do schránky farní charity v kostele budou tak lépe využity, než když je formou milodarů dáte žebrajícím lidem, pro které je to mnohdy způsob zaměstnání.

2. Oblastní charita Brno hledá pro ošetrovatelskou službu zdravotní sestru s ukončenou nástupní praxí a s pětiletou praxí u lůžka. Bližší informace podá paní Dohnalová na tel.: 45 23 01 78.

Kaďourkovi

Inzerce

hledáme ubytování

Vysokoškolské katolické hnutí Brno se na Vás obrací s prosbou o pomoc. Hledáme podnájem pro mimobrněnské studenty, kteří nedostali koleje. Za jednotlivé studenty se zaručí studentská nebo domovská farnost.

Za ubytování jsou ochotni kromě placení nájemného případně vypomáhat v domácnosti.

Chcete-li nám pomoci, sdělte laskavě své nabídky a požadavky na adresu: VKH Studentské centrum, Kozí 8, Brno, tel.: 42216694, v pracovní dny od 14 do 18 hodin.

Věříme, že poskytnutí podnájmu našim studentům může být přínosem i pro Vás. Děkujeme Vám.

Pro děti

pohádka

Katka si nese domů tajemství. Dnes se ve škole naučila drhat náramky z barevných bavinek. Náramné náramky! Pestré i jemně sladěné, Katka mrkne na své pravé zápěstí a veselé barvičky ji mrknutí spiklenecky vrátí. Pak sáhne do kapsy. Ano, je tam. Náramek pro maminku. Drhaný z jemných odstínů růžové, fialové a bílé. Maminka bude mít radost. Z každého dárku má velkou radost.

Katka si vesele poskočí. Už aby byla doma. Nemýlila se. Maminka nevěřicně kroutí hlavou. Tohle že by dokázala její malá prvňáčka? Tak to si opravdu zaslouží uznání. Uznání na sebe bere podobu veliké pusy a jen o trochu menšího kousku dortu se šlehačkou. To je dobrota, libuje si Katka. Ještě udrhám tatínkovi přívěsek

ke kličům, náramek by asi nenosil, vždyť je kluk, ale ten přívěsek, ten musí být! A už v duchu vybírá barvy, které se hodí pro tatínka i k sobě navzájem. Je tak zabraná do přemýšlení, že úplně přeslechne maminčino volání: "Pojď, Kačenko, slyšíš?" Ted' už maminčina slova pronikla až ke Katce. A jejda! Celý desátek! Katka se obvykle na modlitbu těší. Má krásný růženec a moc ji baví počítat přesně deset Zdrávasů a přitom vymýšlet, za koho se který modlí. Jeden je vždycky za babičky, pak za dědečky, za Markétku, která je už čtrnáct dní nemocná, za tetu Janu a jejího pejska...

Ale dneska? Když má ještě vyrábět přívěsek pro tatínka?

Maminka dobře vidí, že místo veselého přikývnutí si Katka jen vzdychla a pod ofinkou se jí nadělaly vrásky.

"Viš co, kačenko," sedá si vedle ní, "pomodlíme se dnes jen jeden Zdravas. To úplně stačí. Vždyť maminky mají velkou radost i z malých dáreků, když jim je děti dávají s láskou. A Panna Maria je ta nejhodnější maminka, kterou znám," směje se maminka a Katka se k ní radostně přidává.

"Milá Panno Maria, maminko naše, prosím Tě za všechny, kdo potřebují Tvou pomoc," říká Katka v duchu upřímně, když vyslovuje krásná známá slova.

"No, a taky, aby se mi ten přívěsek pěkně povedl."

Marie Veselá

Obracejme se s důvěrou k Panně Marii, neboť ona je/viz tajenka/.
Přiřaď následující svátka ke správnému datu a přečti si tajenku.

1.1.	S	Panna Maria Bolestná
18.1.	N	Panna Maria, prostřednice všech milostí
11.2.	O	Navštívení Panny Marie
8.5.	K	Panna Maria Růžencová
31.5.	B	Matka Boží, Panna Maria
11.6.	U	Panna Maria, Božatá bez poskvrny prvotního hříchu
16.7.	E	Narození Panny Marie
15.8.	A	Panna Maria Lurdská
22.8.	E	Nanebevzetí Panny Marie
8.9.	R	Panna Maria, Matka jednoty křesťanů
15.9.	U	Neposkvrněné srdce Panny Marie
7.10.	N	Panna Maria Karmelská
21.11.	O	Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě
8.12.	B	Panna Maria Královna

☺ Milý človíčku! ☺ Zveme Tě na KLUB MLÁDEŽE

Koná se každý pátek na tomaškovské faře
(Lidická 6) po večerní mši svaté, tzn. mezi
18.30 - 21.00 hod.

Náplň klubu:

- ➔ poklábosení s přáteli
- ➔ posezení u čaje nebo kávy
- ➔ společenské hry
- ➔ besedy na zajímavá témata
- ➔ a mnoho dalších věcí, hlavně však
- ➔ **seznámení s novými kamarády**

☘ Bude to bomba! ☘
Těší se na Tebe organizátoři

Pan farář probírá Desatero. Když skončí zeptá se dětí: "Jeden zlý člověk usekl kočce ocas. Které z přikázání porušil?"

Děti dlouho přemýšlí a pak Pepíček zvolá: "Co Bůh spojil, člověk nerozlučuj!"

TOMÁŠEK Zpravodaj farnosti při kostele sv. Tomáše v Brně.

Vydává: Římsko-katolická farnost u sv. Tomáše v Brně,
☐ Lidická 6, 602 00 Brno, ☎ (05) 57 22 15
P. Petr Vrbacký, farář

Redakce: Vít Janků, Marie Veselá, Vladimír Kad'ourek,
Dominik Heger

Grafika a DTP: Zdeněk Buršík

Tisk: Petrinum, ☐ Veveří 15, 602 00 Brno

NEPRODEJNÉ. Vychází pro vnitřní potřebu farnosti.